

68. NO HIPOTEQUEM EL REGNE DE DÉU

Continuem l'exposició que féu Jesús en paràboles a les multituds. La segona sèrie consta de tres paràboles i de la consegüent explanació de la tercera. Em fixaré en les dues primeres: són brevíssimes, senyal de la importància que se'ls confereix, construïdes sobre el mateix patró: «El regne de Déu s'assembla» a quelcom de moltíssim valor que restava amagat, fins que hom en fa una experiència personal, ja sigui casualment: «s'assembla a un tresor amagat en *un* camp que *cert individu* va trobar i l'amagà» / ja sigui després de cercar-lo amb afany: «s'assembla a *un home* mercader que tot cercant perles fines va trobar una perla de gran valor»; en prendre'n consciència, l'un, tot seguit (verbs en temps present), «de l'alegria que li causà, va i es ven *tot* el que té i compra aquell camp» / l'altre, després de reflexionar (verbs en temps passat), «havent-se'n anat, *es vengué el que* tenia i la comprà». Com havia fet en les dues paràboles aparellades del gra de mostassa (home) i del llevat (dona), Mateu apariona en aquesta segona sèrie el tresor amagat amb el comerciant de perles; en ambdós casos es comprova una renúncia: total, en el primer cas, segons el Còdex Beza, «es ven *tot* el que té»; menys subratllat en el segon cas, «*es vengué el que* tenia». Amb la manera diferent com els presenta, «*cert individu*», un personatge representatiu dels camperols / «*un home* mercader» que tipifica els comerciants, s'intenta descriure en estèreo que ni l'un ni l'altre hipotequen el futur; al contrari, posa en relleu la renúncia dels valors adquirits en el passat, per tal de comprar «aquell camp» on hi havia «el tresor amagat» / «la perla de gran valor». La trobada casual del «tresor amagat», sense que el camperol s'hagi plantejat recercar-lo, indica que l'experiència del regne de Déu està a l'abast de tothom, si bé, un cop l'ha trobada, l'ha d'acariciar i «amagar», però no «altre cop en el camp» —com se sol traduir—, sinó dins seu, perquè ningú no s'aprofiti de la seva troballa; en canvi, el trobament d'una perla més preciosa que totes les perles fines que ja coneixia, després de recercar-la, car les altres experiències no el satisfieien, situa l'experiència personal del regne de Déu per damunt d'altres experiències religioses molt respectables.

Josep Rius Camps,

teòleg i biblista.